

Stefanie Kruizinga

Onder mijn huid

Voor altijd verbonden

Onder mijn huid

~Voor altijd verbonden~

Geschreven

Door

Stefanie Kruizinga

Voor mijn kinderen

De personages in dit boek zijn verzonnen; elke gelijkenis met bestaande plaatsen, met gebeurtenissen, met levende en/of dode personen, berust louter op toeval.

Eerste druk: juni 2021

Copyright © Stefanie Kruizinga

Originele omslagontwerp (voor/achter en rug) Michelle Ridderhof - Mismo.artt

Illustratie binnenwerk Marieke Achterkamp & Michelle Ridderhof

Foto auteur: Privécollectie

Niets uit deze uitgave mag vereenvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Stefanie Kruizinga. www.stefaniekruizinga.nl

8 procent van de Nederlandse bevolking van zestien jaar en ouder (1,2 miljoen personen) gaven begin 2020 aan slachtoffer te zijn geweest van huiselijk geweld in de twaalf maanden voorafgaande aan de enquête. Onder huiselijk geweld vallen fysiek geweld, dwingende controle, stalking

door een ex-partner of seksueel geweld gepleegd door iemand uit de huiselijke kring, dat wil zeggen een gezins- of familielid of (ex-)partner.

Fysiek geweld varieert van dreigen met lichamelijke pijn of slaan, tot poging tot verstikking. Er is sprake van dwingende controle wanneer één persoon de ander sterk domineert en controleert. Dit varieert van kleineren/vernederen of voortdurend iemands gangen nagaan, tot het verbieden van omgang met familie en vrienden. Dwingende controle kwam met vijf procent het vaakst voor, gevolgd door fysiek geweld (vier procent) en stalking door een ex-partner (één procent). Van seksueel geweld werd één procent slachtoffer in huiselijke kring. *(Bron; www.cbs.nl)*

Marieke Achterkamp
www.kunstvanmarieke.nl
mariekeschilderijen@gmail.com

Over de kunstenares: Marieke schildert en smelt glas voor haar glassieraden. (Glasfusing)
Haar interesse ligt op het gebied van surrealisme, maar ook in abstract, door middel van mixed media of een combinatie daarvan schilderen en/of het maken. Meer kunt u zien in haar webshop. Momenteel maakt ze ook prachtige balpen tekeningen, realistisch en soms met een knipoog.

Titel: 'Judge me when you are perfect'
Michelle Ridderhof ~ Mismo art

Titel: '28/100'
Over Michelle Ridderhof

's Nachts zie ik veel beter
Als het donker blijft
's Nachts komt het onderhuidse
Wat mij tot dromen drijft.

Bovenstaand een stukje van een gedicht uit mijn boekje dat ik schreef in 2016, over mijn mysterieuze dromen met de titel

'Onderhuids'. Een boekje dat voor mij ging over verbinding tussen het onderbewuste en bewuste, het ongrijpbare en het grijpbare. Toen Stefanie aan mij vroeg of ik iets wilde ontwerpen voor haar boek, hoefde ik daar niet lang over na te denken. Helemaal bijzonder vond ik de titel die ze aan haar boek had gegeven 'Onder mijn huid'. Dit kan geen toeval zijn dacht ik. Ondanks dat wij allebei een andere insteek hadden, met een ander onderwerp riep het bij mij meteen verbinding op. De verbinding die ik toentertijd ook meteen zag voor mijn eigen boekje door het materiaal dat ik gebruikte. Garen die door het papier rijgen en door het lichaam van de hoofdpersoon van het boek, een symbool voor alles dat is verbonden met elkaar. Het idee zag ik meteen voor me, alsof ik in een duik nam in mijn onbewuste archief. En zo pitchte ik mijn voorstel aan Stefanie, waarop zij erg enthousiast reageerde. Een match! Het garen dat ik gebruik in het ontwerp voor de cover staan voor mij wederom ook echt symbool voor wat Stefanie in haar boek beschrijft. De draden verbinden alles met elkaar. 'Voor altijd verbonden'. Het garen die door het papier heen gaan, naar de diepere lagen van je ware ik, jouw ervaring, jouw leven, onder jouw huid.

De draden gaan afzonderlijk hun eigen kant op en komen afzonderlijk ergens vandaan. Ze kruisen de hoofdpersoon Lotte en vormen samen haar web van gebeurtenissen in haar leven. Ik vind het erg bijzonder deel uit te kunnen maken van Stefanie haar proces en de beeldende vertaling te zijn van haar verhaal. 'Iedere creatie biedt mij weer inspiratie'

Michelle Ridderhof

Mismo Art www.mismoart.nl

Hoofdstuk 1

Ik voel mij zwaar, lamgeslagen, verdrietig. De afgelopen jaren lijken meer op een veldslag dan op een gelukkig leven. We, mijn dochter en ik, krijgen klap na klap te verwerken.

Ik ben zo ongelooflijk moe. Ik kan de hele dag wel slapen. Ik moet eerlijk bekennen dat als mijn dochter op

school zit ik regelmatig uitgeput op de bank een dutje doe. Elke ochtend neem ik mij allerlei dingen voor om te doen om aan het eind van de dag te moeten concluderen dat daar geen ene fuck van terecht is gekomen. Het lukt me domweg niet.

De dagen slepen zich tergend langzaam voort.

Het is een stralende zomer, maar toch voelt alles als een grijze brei.

Ik vecht om overeind te blijven en wat te maken van ons leven.

Normaal gesproken ben ik een vrolijk en optimistisch persoon die houdt van het leven. Ik ben iemand die altijd probeert te denken in mogelijkheden. In oplossingen.

Zo ook met mensen; ruzies of misverstanden zijn er om besproken en opgelost te worden. Dan is het ook klaar en kunnen we weer door. Alleen leer ik met de jaren dat dit voor sommige mensen toch erg lastig is.

Ik ga nu ongeveer zes jaar als alleenstaande moeder door het leven.

Ook al is het mijn keuze geweest om de relatie te beëindigen toch is het kut. Dit is niet het leven dat ik voor mijn dochter wilde. Ik had haar zo graag dat ideale plaatje gegeven.

Ouders die gezellig vadersje en moedertje spelen, samen, in harmonie.

Je kent dat wel, dat plaatje van een prachtige nazomerdag waarin mijn kleine meisje danst in een wit zomerjurkje met madeliefjes in haar haren. Ze lacht voluit terwijl ze naar haar vader rent die met zijn armen gespreid klaar staat haar op te vangen. Ik sta zacht en

tevreden neuriënd in de keuken een lichte zomerse salade te bereiden. Iedereen is gelukkig, tevreden en alles is liefde...

Dat plaatje, dat had ik voor ons gewild.

Maar het liep allemaal anders.

Nadat ik alleen kwam te staan bleef ik achter met schulden. Naïef als ik was had ik nooit kunnen bedenken dat het 'grote mensen' leven zo hard en onrechtvaardig kon zijn. Naast het financiële gedeelte kreeg ik op emotioneel vlak ook een paar tikken om de oren. Twee dierbaren ben ik kort na elkaar verloren, nadat ik hen beide heb weggegeten zien worden door de kanker in hun lijf. Ik was, en ben nog steeds, boos op het leven. Door alle tegenslagen die blijkbaar bij het leven horen voel ik mij verloren, mat en leeg. Ik weet op het moment niet hoe ik die negatieve cirkel kan doorbreken.

Ik doe mijn best maar ik voel mij als een hamster in een op hol geslagen molentje.

Ik ren, probeer en struikel. Ik sta nog steeds op, maar vraag mij soms af voor hoe lang nog.

Dagen worden weken, weken worden maanden en voordat ik het weet ben ik alweer dertig, alleenstaand en met een kind.

In relaties ben ik mweh... en in het uitkiezen van de juiste levenspartner ben ik tot nu toe verdomde slecht gebleken. Keer op keer kies ik de beschadigde zielen, omdat ik de naïeve arrogantie heb om te denken dat mijn liefde ze zal helen. Mijn liefde zal alles fixen. Want ik heb hard lief, voor de volle honderd procent, het is bij